

İSLAM'DA "EL VELA VE'L BERA" HUKUKU

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِئِنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Muhterem Kardeşlerim;

İslam dininde inanç esasları Allah'a imanla başlar. Hz. Âdem'den itibaren tüm peygamberler, insanlara Allah'ı ve O'na imanı anlatmışlardır.

İman esaslarından olan Allaha imanı sağlamlaştıran veya zaafa uğratan şeyler de Kur'an ve sünnette genişçe anlatılmıştır.

İslam Tevhid dinidir. Tevhid, Allah'ın bir ve tek olduğunu kabul etmek" demektir. Allah'ın zatında, sıfatlarında ve fiillerinde bir, yegâne ve benzersiz olduğunu benimsemektir. Tevhid, Allah'tan başkasına tapmamak ve sığınmamak demektir. Allah birdir, O'ndan başka ilâh yoktur. O hiçbir şeye muhtaç değildir; her şey O'na muhtaçtır. İslâmiyet'in inanç esaslarına göre Allah'tan başka bir varlığa yaratılmışlık üstü bir konum verilmesi, ona hayatında veya ölümünden sonra yaratılmışlık üstü saygı gösterilmesi tevhid ilkesini bozan davranışlardır. Allah'a kul olmak en büyük şeref, başkasına kul olmak en büyük zilletir.

Tevhidin zıddı ise şirk. Şirk; Allah'ın zatında, sıfatlarında, fiillerinde veya O'na ibadet edilmesinde ortağı, dengi yahut benzerinin bulunduğu inanma" demektir. Kur'an'a göre şirk Allah'ın asla bağışlamayacağı en büyük günah, doğru yoldan sapma,

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا

(Nisa Suresi, 48, 116) ve büyük bir zulümdür. إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ (Lokman Suresi,13).

Hadis kaynaklarımıza göre de iman en üstün itaat, şirk ise en büyük günah diye nitelendirilmektedir.

Muhterem Müslümanlar;

Velâ ve Berâ kavramları tevhid inancının asli prensiplerinden biridir. Her Müslüman bu iki kavramı, bunların bizden neler istediğini ve buna bağlı olarak bizlere ne gibi sorumluluklar yüklediğini çok iyi bilmek durumundadır. Çünkü dinimiz, insanları cinsiyetlerine, renklerine, dillerine, milletlerine, fakirlik veya zenginliklerine göre değil, imanına nisbet eder. O da iman ve küfürdür.

İslam'ın oluşturmak istediği topluma değerlerini öğretme metodu vardır. İslam dini, oluşturmak istediği toplumu belirli kavramlarla yoğurur ve bu inancı kabul eden insanlarda vereceği sonuçları çarpıcı bir dille ifade eder.

Hayatımız aslında bu iki kavram üzerine yani Velâ ve Berâ üzerine kurulu... Tüm davranışlarımızı bu iki duygu belirliyor desek yeridir.

Velâ kelimesi, sözlükte sevmek, dostluk göstermek, yardım etmek, iki şey arasında tercihte bulunmak, ittifak yapmak, dostluk kurmak gibi anlamlara gelmektedir. Kişinin söz, fiil ve niyet ile bir şeye yakın olması, onun etrafında bulunması demektir. Mevla, Veli, Evliya gibi kelimeler de aynı kökten türemişlerdir.

Bera kelimesi ise, her türlü olumsuzluktan, günden, şirkten, zulümden uzaklaşmak, o karakterli kişilerden ayrılmak, mesafeli durmak gibi manalara gelmektedir. Velâ kelimesinin zıddıdır.

Müslümanın inanç sisteminde Allah'a iman başlığının içini en fazla doldurması gereken konulardan biri de Velâ ve Berâ akidesidir. Mümin olmanın yapı taşıdır. Kişilik ve duruş kazandıran en önemli prensiptir. Günümüzde üzerinde en çok durmamız, çalışmamız, program yapmamız gereken konuların başında işte bu Velâ ve Berâ kavramı gelir.

Müslümanın dost ve düşman listesi belli olmalıdır. Çünkü Müslümanın dostluğunu da düşmanlığını da Allah belirliyor.

Şeytanın dostları Müslümanın dostu olamaz. Allah düşmanları bizim dostumuz olamaz. Allah'ın dostları da düşmanımız olamaz. Bir kimse "Ben müminim" dediği andan itibaren artık velayetini kendisi gibi inanan kimselerden başkasına veremez. Bu onun imanının bir gereği ve akidesinin bir zorunluluğudur.

Bu inanç Müslümanın hayatının her kademesinde tesirini göstermelidir. Başta ailemiz olmak üzere her zaman ve ortamda mümin duruşumuzu göstermeliyiz. Yapacağımız tasnifin iki ucu olacak ve Allah'ın dostları ve Allah'ın düşmanları diyerek net olarak ayırt edilecektir. Dosta yaklaştıran şeyler neler ise ona yönelinecek, düşmana yaklaştıran şeylerden ise Arslan'dan kaçır gibi kaçılacaktır.

Şimdi kendi kendimize, sevdiğimiz insanları ve nefret ettiğimiz insanları gözümüzün önüne getirelim.

Sevdiklerimizi niye seviyoruz? Eşimiz, çocuğumuz, akrabamız olduğu için mi? İş ortağımız olduğu veya menfaatimize uygun olduğu için mi?

Bugün sevdiğimizi söylediğimiz insanlarla yarın öbür gün düşman olma ihtimalimiz nedir?

Nefret ettiklerimden niye nefret ediyorum? Başka milletlerden olduğu için mi? Menfaatime ters düştüğü için mi?

Bugün nefret ettiğimi söylediğim insanlarla yarın öbür gün dost olma ihtimalim nedir?

Yani sevginin de nefretin de bir dayanağı vardır. Dayanağı çektiğinizde sevgi de nefret te düşer, yıkılır. Çünkü dünyevi sevgi ve nefret zamana zemine göre değişmektedir. Allah için olan sevgi ve nefret ise prensip olarak kıyamete kadar değişmeyecektir.

Hadis-i Şerifler, imanın gerçek manada kemale ermesi, tadının alınması adına, Allah için sevmenin ve yine Allah için buğz etmenin önemini çarpıcı bir dille ifade etmektedir;

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
«مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ»

Ebu Ümâme (r.a) den nakledildiğine göre Rasulullah (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurmuştur:
“Kim Allah için sever, Allah için buğz eder, Allah için verir ve Allah için engel olursa imanını kemâle erdirmiştir.” (Ebu Davud, Sünnet, 16)

Diğer hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur:

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ " ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي
الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يَقْدَفَ فِي النَّارِ "

“Üç haslet vardır ki; bunlar kimde bulunursa o kişi, imanın tadını alır:

- Allah ve Rasulünü, bu ikisinden başka her şeyden fazla sevmek.
- Sevdiğini Allah için sevmek.
- (Allah kendisini küfürden kurtardıktan sonra) küfre dönmeyi ateşe atılmak gibi çirkin ve tehlikeli görmek.” (Buhârî, İmân, 9, 14, İkra, 1, Edep, 42)

“أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ”

“Amellerin en faziletlisi Allah için sevmek ve Allah için nefret etmektir.” (Ebu Davud, Sünnet, 2)

Yine bir hadis-i şerife göre hiçbir gölgenin olmadığı mahşer gününde Cenâb-ı Hakk’ın Arş’ının gölgesinde gölgelenecek yedi sınıf insandan biri, **Allah için birbirini sevendir**. (Buhârî, Ezân, 36)

Bir başka hadiste de sevgili peygamberimiz “iman kulplarının en sağlamı, Allah için dostluk kurmak (muvalat), Allah için düşmanlık etmek, Allah için sevmek, Allah için buğz etmektir.” (El-Müsned, 4/286)

İslamın sevgi ve buğz (nefret) anlayışı vardır. Kimleri sevip kimlerden nefret edeceğiz? Sebebi ne?

Bir Müslüman ben hem Allah’ı hem şeytanı seviyorum diyebilir mi?

Ben hem peygamberimi seviyorum hem de Firavunu seviyorum diyebilir mi?

Hem Hz Ebubekir’i seviyorum hem de Ebu Cehili seviyorum diyebilir mi?

Bir müminin insanlara karşı tavrını belirleyen bu konu, hayatın bütün sahalarında geçerli olan çok geniş bir meseledir.

Bununla beraber, konuyu genel hatlarıyla dört grup insana karşı dört tutum ve davranış olarak değerlendirebiliriz:

1) Mutlak kâfirlere, zalimlere, Allah ve Müslüman düşmanlarına buğz edecek, onlara düşman olacağız.

Bunlar; Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ile küfre girenlerdir. Ancak, Müşrik ve kâfirlerin fiillerine yönelteceğimiz buğz, onlara davet esnasında ikramda bulunmaya ve yumuşak davranmaya engel değildir. Allah için düşmanlık etmenin ârizî olduğunu bilmeliyiz. Çünkü sebepler ortadan kalkınca düşmanlık da ortadan kalkar. Bizim, onlara karşı düşmanlık ve buğzumuzun sebebi onların Allah'a karşı gelip hudutlarını çiğnemeleri, küfür ve şirkleridir. Bu konuda Rabbimiz sohbetimizin başında okuduğumuz ayet-i Kerime,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

Ey iman edenler, Müminlerden başka kâfirleri veliler edinmeyin! Allah'a aleyhinize apaçık bir delil mi olsun istiyorsunuz?! (Nisa Suresi, 144)

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Mü'minler, mü'minleri bırakıp ta kâfirleri veliler edinmesinler! Her kim bunu yaparsa Allah'tan hiçbir şey üzerinde değildir. (Allah ile irtibatı kopmuş olur) Ancak onlardan sakınılabilecek bir şeyden sakınmanız müstesna. Buna rağmen Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Muhakkak ki dönüş yalnız Allah'adır. (Âl-i İmran Suresi, 28)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

Kâfir olanlar da birbirlerinin velileridir. (Enfal Suresi, 73)

وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

Zalimler birbirlerinin velileridir, dostlarıdır. Allah ise takva sahiplerinin velisidir, dostudur. (Câsiye Suresi, 19)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Ey iman edenler, düşmanımı ve düşmanınızı dostlar edinmeyin. Siz onlara sevgi ile karşılık veriyorsunuz; oysa onlar Haktan size geleni inkâr ediyor, Rabbiniz Allah'a iman etmenizden dolayı Rasul'ü de sizi de çıkarıyorlar. Eğer siz, yolumda cihad etmek ve rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız onlara karşı hâlâ sevgi besliyorsunuz! Gizlediklerinizi ve açığa

vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, yolun ortasından sapmış olur.
(Mümtehine Suresi, 1)

İman bağı ile birbirine bağlı olanları bir birinin kardeşi olarak kabul eden dinimiz, küfrü tercih eden, küfründe ısrar eden kişilerle kan bağıımız olsa bile onlarla dostluktan uzak durmamızı ister. Nitekim;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ey iman edenler, eğer imana karşı küfrü sevip tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse; işte bunlar zalimlerin ta kendileridir. (Tevbe Suresi, 23)

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Allah’a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavmin, Allah’a ve Rasulüne başkaldıran kimselere –babaları, oğulları, kardeşleri veya aşiretleri olsa bile- sevgi beslediklerini göremezsin. Kalplerine imanı yazmış ve kendisinden bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları, altından nehirler akan cennetlere sokacaktır; orada sürekli dirler. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte bunlar Allah’ın fırkasıdır. Dikkat edin şüphesiz Allah’ın fırkası kurtuluşa erenlerin kendileridir. (Mücadele Suresi, 22)

İşte bu inanç ve akideyi özümseyen ashabı kiram Bedir ve Uhud savaşında İslam’a düşman olan en yakın akrabalarına, babalarına kardeşlerine karşı savaşmışlardır. Çünkü onlarda Allahtan, Rasulullah’tan ve müminlerden başka dost olamayacağı mefhumu oluşmuştu.

Yahudi ve Hristiyanlar konusunda da dikkatli davranmak durumundayız.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Ey iman edenler, Yahudileri de Hristiyanları da veliler edinmeyin. Onların bir kısmı bir kısmının velileridir. Sizden her kim onları veli edinirse muhakkak o da onlardandır. Muhakkak ki Allah zalim bir toplumu hidayete erdirmez. (Maide Suresi, 51)

Ayetteki “sırdaş ve müttefik edinmeme” çağrısı özellikle yapılan anlaşmalara uymayan Yahudi ve Hristiyanlara yönelik olmalıdır. Toplum ve devletin emniyet ve selâmeti bakımından devlet sırlarını onlara verecek derecede kendileriyle samimi olmak veya devletin sırlarını yahut menfaatlerini alâkadar eden önemli görevleri onlara teslim etmek yanlış olmakla

birlikte onlarla beşerî münasebetlerin iyi yürütülmesinde bir sakınca yoktur. Çünkü sevgili peygamberimiz Zor durumda kaldığında bir grup Müslümanı Hristiyan bir ülke olan Habeşistan'a sığınma konusunda teşvik edip onları göndermiştir.

Yahudi ve Hristiyanların kestiklerini yemek ve onlarla, dostluğun en ileri derecelerinden olan evlilikle ilgili onay veren ayetler vardır.

2) Allah'ı, Rasulünü ve halis müminleri sevecek onlarla dost olacağız.

Bunlar Allah'a ve Rasulüne iman edenler, İslâm'ın tüm görevlerini eksiksiz olarak yerine getirenlerdir. Aynı zamanda İslâm'ın tüm esas ve prensiplerini hem ilim bakımından, hem amel yönünden ve itikat açısından yerine getirenlerdir.

Nitekim ayet-i Kerimede;

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İman edenlerin velisi Allah'tır; onları karanlıklardan nura çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tağuttur; onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar ateş halkıdır. Onlar orada sürekli kalıcıdır. (Bakara Suresi, 257)

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

Sizin veliniz ancak Allah'tır. O'nun Rasulü'dür ve iman edenlerdir ki namazı dosdoğru kılarlar ve rüku edici olarak zekâtı verirler. (Maide Suresi, 55)

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Rasulüne de itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir. (Tevbe Suresi, 71) buyrulur. Yine aynı konuda;

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

İman edip hicret eden ve Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihad edenler ile barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin velileridirler. (Enfal Suresi, 72)

3) İyi davranış ile kötü davranışları birlikte yaşayan bir mümini iman ve salih amelinden ötürü seveceğiz, işlediği yanlışlarından dolayı yanlışlarına buğz edeceğiz.

Müslüman Müslümanın şahsına buğz edemez. Müslüman Müslümanın kötü olan amellerine buğz edebilir. İçki içiyorsa içkisine, kumar oynuyorsa kumar oynamasına, zina yapıyorsa zinasına buğz eder. Buğzumuz günahkâr Müslümana değil, işlediği günahadır.

4) İslam ve Müslümanlara karşı düşman olmayanlara karşı iyilikle ve adaletle davranacağız.

Yaşadığımız ve kendilerine komşu olduğumuz kimseler, ister kâfir ya da müşrik olsunlar, onlar aktif olarak İslam'a ve Müslümanlara karşı düşmanlıkları yok ise, tam aksine İslam'a saygılı ve Müslümanlara karşı hoşgörülü ise bu kimselerle olan ilişkilerimizde saygı, adalet ve hoşgörülü olmak dinin gereğidir.

Burada şu hususu hatırlatmakta fayda vardır ki, Allah için buğz etmek; muhataba karşı düşmanlık göstermek, saldırmak değildir. Yüce dinimiz İslâm merhamet dinidir. Bu bakımdan mü'min, bütün mahlûkata karşı merhametli olmalıdır. Bu manada herhangi bir hile, fitne ve bozgunculuk teşebbüsü içerisinde olmadığı sürece iman etmeyenler; İslâm'ın teminatı altındadırlar. İnsan olma hasebiyle kendilerine saygı duyulur, hakları gözetilir ama gönüllerde onlara karşı, kötü amellerine karşı asla bir muhabbet duyulmaz.

Kâfirleri dost kabul etmemek, onlarla devamlı kavgalı ve savaş şartları içinde yaşamak ta değildir. Mü'minler, kâfirlere karşı güzel davranış, adâlet ve ihsan ile hareket etmekten men edilemezler. Çünkü kâfirleri Velî edinmemek başka; onlara karşı hüsnü muamele, adâlet ve ihsan ile hareket etmek daha başka bir şeydir. Rabbimiz bu hususta şöyle buyurur;

لَا يَنْهٰیكُمُ اللّٰهُ عَنِ الدِّیْنِ لَمْ یُقَاتِلُوْكُمْ فِی الدِّیْنِ وَلَمْ یُخْرِجُوْكُمْ مِنْ دِیَارِكُمْ اَنْ تَبْرُوْهُمْ
وَتُقْسِطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الْمُقْسِطِیْنَ

Allah, sizinle dininizden dolayı savaşmamış ve sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara, iyilik yapmanızı ve adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever.
(Mümtehhine, 8)

Muhterem kardeşlerim;

Velâ ve Berâ akidesi toplumumuzun ruh dünyasına işlemiş olsaydı, İslam'ın uygun görmediği pek çok tavır ve davranış için saatlerce izaha ihtiyaç kalmayacak, bin dereden su getirilmeye çalışılmayacak, yapılan şeyin İslam'a uygun olmadığı söylenince herkes tarafından aynı aşk ve şevk ile terk edilecekti.

Yine Velâ ve Berâ akidesi ümmetin iliklerine işleseydi, Allah ve Rasulünün yapmamızı istediği pek çok amel için çok ayrıntılı açıklamaya gerek kalmayacak, Allah ve Rasulü böyle istiyor denilerek aynı aşk ve şevk ile ona dört elle sarılınacaktı.

İslam'daki dostluk ve düşmanlık akidesi, gerçek anlamda uygulanabilse İslam ümmetini her türlü askeri, sosyal ve kültürel saldırılardan koruyan bir kale niteliğinde olduğu anlaşılacaktı.

Yine Velâ ve Berâ akidesi dünyadaki Müslümanların önceliği olsaydı bugün İsrail denen terör devleti Filistin'deki din kardeşlerimize bu kadar pervasızca saldıramayacaktı.

Biz Müslümanız; insanları doğulu-batılı, siyah-beyaz Türk-Kürt diye değil, Mü'min-Kâfir diye ayırt ederiz. Yani layık olana muhabbet, müstahak olana da nefret ederiz. Çünkü Müminin safı ile kâfirin safı ayrı olmak mecburiyetindedir. Özetle, Kuranın koyduğu temel prensip dost ile Velâ, düşman ile Berâ anlayışıdır.

Ne mutlu Allah için seven ve Allah için buğz edenlere...

Sohbetimizi peygamber efendimizin konumuz ile ilgili duasıyla bitirelim;

Allâh'ım! Bütün amellerimizi rızâna muvâfık eyle! Bizleri Sen'in için yaşayan Sen'in için ölenlerden eyle! Allah'ım! Bizleri Sen'in dostlarını dost; düşmanlarını da düşman bilenlerden eyle!

“Allah'ım! Sen'den Sen'i sevmeyi, Sen'i sevenleri sevmeyi ve Sen'in sevgine ulaştıracak amelleri sevmeyi dilerim. Allah'ım! Sen'in sevgini bana canımdan, ailemden daha sevimli eyle!” (Tirmizî, Deavât, 72)

Âmîn...